

Forfatter: Baden, Hans Lauridsen

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Baden, Hans Lauridsen (1566-07-19)

Citation: Baden, Hans Lauridsen: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Baden, Hans Lauridsen (1566-07-19)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (3. bind)*, NIELSEN & LYDICHE, s. 60. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-003-shoot-L0007431460030040.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Paa Samson, 19. Juli 1566.

Hans Lavridsen Baden til Mogens Gyldenstjerne.

Han besvarer Mogens Gyldenstjernes Skrivelse af 11. Juli, beretter om Ulykken med Hannibal og Grunden til den og om Jakob Brockenhuus's Tilbagekomst. Kongen af Sverrigs Kendskab til den danske Flaade skyldes Førrædere, men Brevskriveren vil blive paa sit Skib, saa længe det kan flyde. Han beretter om de Koffardiskibe, som løb forbi Flaaden, da den havde at gøre med Hannibal.

Myn wenlig hellssen alltid forsentt mett Wor Herre. Kiere her Magnus, gunstige och ganzde gode wen, ieg fick ethers schriffuelsse mett thett praueande schiff Dauitt then 16. julij, vor schreffuett then 11. julij, for huelken ieg haffuer etther tilbørligen och høgligen att betthacke, atti betencker meg myn leglighed och lader meg faa etthers schriffelse. Att kno.(!) matt, thaller om, thett gick saa vløckeligen mett Haneballe ¹⁾, thett kand ieg veil thro, mens ther ieg icke wti allt tillforladning hade bleffuen bedragen och løgen faare førtt emod alltt thett, ieg hade bestelet, schulde thett nest Guds hielp icke schedtt, och ingen fremitt enthen Lubesche eller andre hade schulde giords behoff att besegte samme schiff; thi alltt hues ther bleff giortt ved samme schiff vnder Steffuens, wor nock- somtt beffalett alle schiffuens regenther, schiper och styre mend, otthe dag før wi løffue aff Sunditt och lod føre saa megen barlast till schiffett strax, att the schicket xxx s. 61lester och mere fran them och icke mere willde haffue. Haffde ieg icke west att schulde forladitt meg till schiper och styremend och them, som thett hade i beffaling, hade ieg selff gerne merre willde weritt i barlasten wnder tiden mett. Epter thi Jachob Brokenhus ¹⁾ er nu tesbeydre komen i rigitt igen, kand ieg well thro, att kand ham nogen tili thall henge paa, er thett ham muligtt att lege then fran seg och paa en anden, thett will icke forsømes. Mens then rettfferdige Gud will wi alle epter hans node och meschund forlade oss paa. Att kongen aff Suerig haffuer sagtt Jacob Brokenhus, att ieg wor till schiffes, och neffend alle the høffuettts mend, huem kno. matt. hade nu for- aardenett till schiffs, thett er well throligtt, thi mange for- reder ere till i thenne handell; dog schall ieg mett Guds hielp warre meg ther forre, att ieg icke well opgiffe thette schiff, then stund ieg haffuer liiff eller helbrede och schiff- uett maa flyde paa wanditt, och megitt myndre drage ther frann. Nest Guds hielp tha schall kongen aff Suerig aldrig spørge sligtt eller sige om meg. Huad løcke Gud almeg- tiste ellers vill till føge meg, staar vti hans gudomelig hand alltidtt.

Kiere her Magnus, ieg kand well thro, att ieg haffuer fortientt megen vthack, for the koffarte haffuer mett magtt løffuen floden forby, huelckett meg icke muleggt wor att kunde foermentt them, thi ther kom mange forbi, then tid will (!) hade att gjøre mett Hanneballe och om natthe tide, tesligiste løffe saa høggt i winden och offuer reffett paa thre och paa fire fagne, att vi icke kunde eller throde(!) mett nogen schiff følge them. Dog wor thett them nock- som forbøditt, att saa mange i Sunditt laae, icke schulld segle floden forbi, før vi komme vnder Bordingholm, och ther thage en sedell paa amirallen.

Allige well the saae, att then Suensche laa for them s. 62och the icke kunde komme ham forbi, dog threngte the them omkring floden. Ieg had thu schiff i vegen for them; nar the kunde driffue en tilbage, tha løff ther well thi mett magtt omkring.

Kiere her Magnus, ieg beder etther gerne, atti som myn tillforladne och gode wen welle icke forlade meg vti etthers hukomelsse eblandt them, som gerne saae myn vløcke, mens vele emod them førdre myn sag till thett beste, som myn ganzde fuldkomelige thro er till etther. Kand ieg thett wti nogen mad fortiene, schall ieg fyndiis etthers egen tillforplegtett att forschylde mett hues i myn ringe magtt kand werre, och well her mett nu och alltid haffue etther Gud almegtiste euig beffalindis. Datum Samson then 19. jullij 66.

Hans Laueritsen.
Egen handt.

(Bagpaa: Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Mynn gunstige och gode wenn her Magnus Gylenstjerne gands venligen wti egen handtt.

Anamet 24. iullij 66.

Hans Lauerssen.